

ABSTRAKT:

Suburbanizace je problém globální. Nesouvisí jen s místními poměry jednotlivých územních celků, ale je to situace prolínající se celou republikou.

Na toto téma jsem nahlédla z pohledu velkoměst, měst, menších obcí a jednotlivých městských částí (satelitů). Sociální kontext, který se zde objevuje, nepopíratelně otevřel prostor pro problematiku školství jako takového, předškolní z toho samozřejmě nevyjímaje. Suburbanizace tedy nepochybně ovlivňuje postavení škol v obcích a městech. Ve své BP jsem zkoumala, zda je možné kritéria pro přijímání dětí přizpůsobit zájmům, možnostem a potřebám měst a obcí jako zřizovatelů a do jaké míry je legitimní vůli zřizovatele uplatňovat při nastavování kritérií pro přijímání dětí. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy opakovaně zjišťuje, že někteří zřizovatelé zasahují do přijímacího řízení, zejména stanovením kritérií k přijímacímu řízení. O přijetí k předškolnímu vzdělávání však rozhoduje ředitel mateřské školy – při tomto rozhodování je nezávislý, a proto není možné, aby měla kritéria vydaná orgány zřizovatele právně závazný charakter. Pouze ředitel je subjektem, který ve smyslu školského zákona rozhoduje o přijetí a je za toto rozhodnutí odpovědný (i z hlediska případné diskriminace).